

gjør, der beforder en friere Omsætning, hvilket navnlig i en „Dyrtid“ er af Bigtighed; thi jo friere vi gjøre Omsætningen, og jo lettere vi gjøre det, at der kan komme flere Speculanter, desto billigere troer jeg, at Varerne ville blive. Det vilde vist ogsaa være en urimelig Ting at nægte Kjøbenhavn en aldeles fri Handel med Kornvarer, da det er bekjendt, at denne Handel er fuldkommen fri over hele Landet. — Der er mig i saa Henseende ingen Indskrænkning i Praxis bekjendt; overalt Kjøber man Korn, paa Bet, paa Torve og i Huse og sælger det, som man vil. Der er upaatvivselig visse Lovindskrænkninger, men de ere aldeles glemte og agtes intet Sted. Det vil være næsten alle de Herrer fra Landet bekjendt, at man der ikke kjender til nogen Indskrænkning i Kornhandlen. Jeg kan altsaa paa ingen Maade finde det billigt, at de Herrer Landmænd, som komme her til Kjøbenhavn, ikke skulde have Ret til at sælge til enhver Tid, og til hvem de ville, og som en Følge deraf kan jeg heller ikke indrømme, at det billigtvis skulde kunne formenes Noget at Kjøbe, naar de ville, og af hvem de ville. Der er talt om Høferecorporationen her, som meget ønskes denne Ophævelse af Indskrænkningen i Kornhandelen; ja jeg finder, at dette er et fuldkomment naturligt og billigt Pusse fra deres Side. Her i Byen gaaer et almindeligt Sagn om, at denne Corporation lider en temmelig stor Overlast ved disse Indskrænkninger, saaledes at det udarter til, at man søgter dem for formentlige Lovovertrædelser, idet man f. Ex. søgter dem for Politiretten forat have modtaget nogle Tønder Korn, som de maaskee ikke engang have kjøbt, men som en Mand blot har sat ind hos dem. Der er mig i saa Henseende flere Tilfælde ganske bestemt bekjendt. Der gaaer endvidere det Sagn, at de Gæste, som egentlig sætte sig mod Ophævelsen af denne Indskrænkning, er Politivriigheden, fordi, siger man, der herfor — det er ikke mig der indstaaer derfor — tilfalder Politiet visse Multer for disse Lovovertrædelser. Man siger endvidere, at den Mand, der skal paasee Overholdelsen af Tiden paa Torvet, og som jeg troer man kalder Torvemesteren, har en vis behagelig Stilling ved at staae paa en god

Jod med de Herrer af Høferecorporationen, men, at de Medlemmer af Corporationen, som ikke staae paa en god Jod med ham, have en meget ubehagelig Stilling med Hensyn til deres Forsyning med Vare. Jeg kan, som sagt, ikke finde nogensomhelst rimelig Grund for at gjøre Kjøbenhavn til en Undtagelse fra alle andre Stæder i Landet med Hensyn til Kornhandelen, og jeg haaber derfor, at det ærede Thing temmelig eenstemmigt vil bifalde, at denne Forholdsregel bliver til Lov.

Kornvoren: Det er aldeles ubestrideligt, at de Paagjeldende, som sysselsætte sig med denne Art Forsyning i Kjøbenhavn, lide overmaade meget under den nuværende Ordning af Forholdet. De Andragender, som ere indkomne desangaaende vidne derom, og, naar man søger at indhente de fornødne Underretninger i saa Henseende, er det ingenlunde vanskeligt at erholde Bekræftelse paa, at det virkelig forholder sig saaledes. Der er her ikke Tale om at ophæve den hele Indskrænkning i Ophøbet af alle Arter af Fødevarer i Almindelighed, men der er kun Tale om at ophæve Indskrænkningen for Kornhandelen og ikke med Hensyn til Høferne alene, idet det meget hyppigt er Tilfældet, at ingen Høfer beskæftiger sig med at opkjøbe usformalede Kornvarer, men at det er andre Mænd, der saaledes holdes borte fra Torvene. Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter have ogsaa gjentagende udtalt sig for, at den hele Indskrænkning maatte bortfalde; men der har været overordentlig deelte Stemmer med Hensyn til andre Fødemidler af den Art, som Borgerne undertiden indkjøbe til deres eget Forbrug; men hvad usformalede Kornvarer angaaer, holder jeg mig overbevist om, at Kjøbenhavns Beboere ikke ville have Noget imod, at Indskrænkningen bortfalder. At det er i og for sig gavnligt, at Indskrænkningen bortfalder, synes mig ligger aldeles klart for Dagen. Vel staaer denne Foranstaltning ikke i umiddelbar Forbindelse med Dyrtiden — og det havde været ønskeligt, at man, uden Hensyn til den forbigaaende Dyrtid, traf saadanne Foranstaltninger, som kunde lette Omsætningen af Fødemidlerne paa Landet, idet det er det bedste Middel til at forebygge Dyrtid, forsaavidt den kan forebygges — men da Foranstaltningen ikke tidligere